93333 S N 00
LIBRARY OF CONG
SLAVIC READING
WASHINGTON

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 41. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 3, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 3-го БЕРЕЗНЯ 1993. Ч.41. РІК С.

ВІДРОДЖУЄТЬСЯ КПУ

Київ (УНІАР). — Тут 25-го лютого оприлюднено звіт ну доповідь ініціятивного комітету на конференції комуністів, яка відбулася в столиці України і в якій взяли участь представники всіх районів міста й области. Делегати розглянули практичні завдання для відновлення діяльности Комуністичної Партії України. Учасники зібрання вирішили, що КПУ повинна відновити свою діяльність на основі Універсальної Декларації Прав Людини ООН з 10-го грудня 1948 року, а також статті 49 Конституції України і закону України про об'єднання громадян.

Учасники конференції підготували проекти документів, які будуть представлені 6-го березня на всеукраїнську конференцію комуністів, що відбудеться в Донецькому і на XXIX З'їзд комуністів, що відбудеться наприкінці березня у Москві. На ці зібрання вже обрано делегатів, яким доручено обороняти цілісність оновленої на основі самоорганізації низів партії.

Українська Республіканська Партія, Український Комітет „Гельсінкі-90" і Всеукраїнське Товариство Політичних В'язнів та Репресованих виступили із заявою, у якій висловлюють занепокоєння з приводу того, що в різних регіонах України відбулися збори забороненої Компартії та ухвалені рішення про її відновлення. У своїй заяві автори закликають керівництво України вжити рішучих заходів для припинення процесу відновлення Комуністичної Партії України.

У МОСКВІ ВИВЧАЮТЬ УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Москва. — Тут 22-го лютого відкрито школу вивчення української мови для дорослих. Ініціятором створення такої школи стало Об'єднання Українців Москви, а безпосередньо — ректор московського часопису „Український Кур'єр" Лариса Триленко.

Об'єднання Українців Москви провело передплату на українські видання. До Москви нині надходить: 94 примірники газети „Літературна Україна"; „Народна Газета" — 32; „Київ" —14; „Дзвін" — 13; „Вісті з України", „Голос України", „Старожитності" і „Пам'ятники України" по 12; „Відродження", „Україна" — по 11 примірників; „Молодь України", „Березіль", „Український Історичний Журнал" — по 7; „За Вільну Україну", „Самостійна Україна", „Український Футбол", „Всесвіт" по 6; „Дніпро" — по 5; „Культура і Життя", „Народна Армія", „Перець", „Барвінок", „Вітчизна", „Державність" — по 4; „Друг читача", „Молода Галичина", „Жінка", „Народна Творчість та Етнографія", „Соняшник" — по 3; 18 видань приходить по два примірники і 54 видання по одному примірнику.

Товариство Книголюбів України постановило раз на два місяці відряджати до Москви письменників та літературознавців для проведення літературних вечорів у Бібліотеці Української Літератури. Перший до російської столиці прибув з України письменник Вячеслав Медвідь.

ЗУСТРІЛИСЯ МІНІСТРИ ФІНАНСІВ „ВЕЛИКОЇ СІМКИ"

Лондон. — В неділю, 28-го лютого, тут відбулася зустріч міністрів фінансів і директорів центральних банків розвинутих індустріяльних країн світу. На відміну від попередніх подібних зустрічей, З'єднані Стейти зайняли в Лондоні не очікувальне, а наступальне становище. Політичні і економічні спостерігачі вважають, що вихід американської економіки з рецесії дав підстави міністрові фінансів ЗСА Ллойдові Бентсенові твердіше пропонувати точку зору Вашінгтону всім іншим учасникам наради. Зокрема Бентсен закликав уряди „великої сімки" йти шляхом Адміністрації Білла Клінтона, тобто приймати програми стимулювання економічного розвитку.

Те, що Бентсен сказав у Лондоні, стосувалося передусім Німеччини і Японії, які тепер входять у смугу рецесії, хоч ще рано запевняти, що вони погодилися з пропозиціями Бентсена. Принаймні керівник Бундесбанку Гельмут Шлезінгер без ніякого ентузіязму зустрів пораду Бентсена й далі зменшувати відсоткову ставку під кредити.

У „велику сімку", крім ЗСА, Японії і Німеччини, входять Великобританія, Франція, Італія і Канада. Делегації обговорили плян надання фінансової допомоги незалежним державам, що колись входили до складу Совєтського Союзу, а також схвалили наміри Адміністрації президента Клінтона зменшити дефіцит державного бюджету ЗСА.

В цілому ж спостерігачі годяться з тому, що ця зустріч мала чисто пізнавальний характер, її завдання полягало тільки в обміні думками, тому й годі було чекати від неї якихось конкретних вислідів.

ПАНЕЛЬ В НЮАРКУ

Нюарк, Н. Дж. — Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ Нью Джерзі, Приятелі Руху Північного Нью Джерзі і Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля влаштовують доповідь-панель академіка Дмитра Гродзінського на теми „Чорнобиль та його наслідки" та „Сучасна проблематика України". Учасники панелю: акад. Д. Гродзінський — УАН, Київ, інж. Григор Кузьма — ТУІА, д-р Зенон Матківський — Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, д-р Роман Андрушків — Приятелі Руху Північного Нью Джерзі. Панель відбудеться у суботу, 6-го березня, о год. 7-ій вечора, в залі церкви св. Івана Хрестителя, 719 Сендфорд авеню в Нюарку.

АМЕРИКАНСЬКА ДОПОМОГА ПОТРАПИЛА В РУКИ СЕРБІВ

Сараєво, Боснія. — Вночі у неділю, 28-го лютого, транспортові літаки американських военно-повітряних сил скинули перші пачки з харчами і ліками над східніми районами Боснії. Загальна вага становила 21 тонну. Так було відкрито „повітряний міст" допомоги боснійським мусульманам, запропонований Адміністрацією президента Білла Клінтона.

В понеділок, 1-го березня, надійшли повідомлення з боснійських містечок Черска, Горажде, Жепи, Сребреніци, що пошукові групи не змогли виявити ні одного 500-кілограмового вантажу, скиненого з літаків. А після обіду того ж дня стало відомо, що більшість вантажів потрапила до рук сербів.

Напередодні здійснення цього пляну багато спеціялістів сумнівалися в успіхові операції, оскільки вантажі скидали парашутами з великої висоти, вночі і над гірського місцевістю. Командуючий континґентом „голубих шоломів" ООН у Боснії французький генерал Філіпп Морійон заявив день перед операцією, що було б надійніше продовжувати користуватися вантажними автами. Крім усього, витрати на авто доставу в десять разів менші, ніж вартість літав.

Декілька днів перед операцією серби розповсюджували чутки, нібито мусульманські бойовики дістали завдання збити американський літак, а відтак сараєвські власті мали звинуватити в цьому сербів. Однак сільські-мусулмани рішуче відкинули це звинувачення.

Леррі Радов, летун одного з літаків, сказав, що під час лету із землі не було застосовано ніяких ворожих дій. Щоправда, всі три літаки в леті не засвічували своїх світел.

Тим часом західні кореспонденти підтверджують, що в неділю ввечорі серби вторглися в район перебування мусулман і розділили його надвоє. В сербських руках опинилися додатково ще сім мусулманських сіл довкола містечка Черска. Працівники благодійницьких організацій у Боснії довідалися, що 10,000 нових втікачів з тих районів не можуть вийти із заснїженої гірської місцевости Урдч.

Командир сербів у Боснії генерал Ратко Младіч запевнив, що його військо в найближчі дні здобуде містечко Черска. Його мешканці від самого початку війни в республіці ні разу не діставали ніякої допомоги, бо серби не пропускали туди автоколони з гуманітарними вантажами.

КОНЦЕРТ В. ВИННИЦЬКОГО ПЕРЕНЕСЕНО НА БЕРЕЗЕНЬ

Нью Йорк. — Сольовий концерт піяніста Володимира Винницького, який повинен був відбутися 13-го лютого в Українському Інституті Америки, 2 східн 79-го вул. в Нью Йорку, перенесений на суботу, 20-го березня, початок о год. 8-ій вечора. Програма залишається незмінною. Вступ — 20 дол., сеньйори — 10, студенти — 5 дол. Дальші інформації можна отримати із їсти в „Свободі", ч. 26 від 9-го лютого ц. р., стор. 1.

Вже вийшло 13-те число „Цвіту України"

Нью Йорк (Л. Онишкевич). — З відновою незалежности України, а з цим і відновою Пласту в Україні, почала виходити і пластова преса. У квітні 1991 року в Тернополі появилося перше число станичної газети „Цвіт України", як окремий додаток до газети „Тернове Поле". Від того часу вийшло ще десять чисел, два з яких подвійні.

У стилі давніх пластових журналів з 1950-их років, таких як „Молоде Життя", що мав вклади присвячені іншій віковій групі, „Готуйсь" і „Краса і Сила"), останні два числа „Цвіту України" також перейшли на той стиль, і так із 16-ти сторінок поширились до 32-ох. В числі 10—11 був вклад для дітей, новацтва, — Котигорошко" ч. 1, а число 12—13 має вклад „Команда" присвячений практичному пластуванню.

Часопис „Цвіт України" надзвичайно сміжо і цікаво редагований; перше число за редакцією Л. Крупи, найновіше Григорія Бурбези, а більшість редактора Ірини Зеленої. Кожне число вміло ілюстроване не тільки фотографіями, але приємними вінстками руки мистькині Терези Проць. І помимого, що папір газети не є найкращої якости, часопис дуже приємно брати в руки й оглядати. Всі числа мають матеріяли різнородних категорій, що можуть заінтересувати і пластову молодь, і їхніх батьків, як і пластунів чи й колишніх пластунів в діяспорі.

Вміло переплітана різнородність включає найновіші події, що торкаються Пласту чи й цілої громади в Україні, тому часто читаємо цікаві інтерв'ю із політичними чи релігійними провідниками (Іваном Плю

(Закінчення на стор. 4)

М. СУК ТА КВАРТЕТ ЛЕОНТОВИЧА В УІА

Нью Йорк. — Тут у серії „Музика в Інституті", влаштованій Українським Інститутом Америки, у суботу, 6-го березня відбудеться концерт піяніста Миколи Сука та струнного квартету ім. Леонтовича (в складі — Юрій Мазуркевич — перша скрипка, Юрій Харенко — друга скрипка, Борис Дев'ятов — віола та Володимир Пантелеєв— віолончель). В програмі — твори В.-А. Моцарта, М. Леонтовича — Л. Грабовського (світова прем'єра „Шести мініятюр для струнного квартету") та А. Двожака. Початок концерту о год. 8-ій вечора. Квитки в ціні 20 дол., сеньйори — 10, студенти — 5 дол. можна одержати, висилаючи чек, виписаний на UIA-MATI, 2 East 79th Street, New York, N. Y. 10021 або телефонуючи до Екзекутивного директора УІА Андрія Пащука (212) 772-2884 або (212) 288-8660.

Засновано Академію Медичних Наук

Київ (УНІАР). — Тут 26-го лютого опубліковано указ Президента Леоніда Кравчука, згідно з яким засновано Академію Медичних Наук України. Це — самоврядна організація, що діє на основі статуту, містить у собі науково-дослідні інститути, науково-практичні центри, навчальні заклади, лабораторії, інші організації та заклади з провеження досліджень в галузі медицини.

Академія визначатиме пріоритетні напрямки в розвитку медичної науки, сприятиме її комплексному розвитку, проводитиме фундаментальні і прикладні дослідження в галузі охорони здоров'я та готуватиме наукові кадри вищої кваліфікації.

Плянують конференцію з питань транслітерації

Нью Йорк (УКА). — Головне Управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України разом із Інститутом Української Мови Академії Наук України, Інститутом Мовознавства ім. О. О. Потебні та факультетом іноземної філології Київського Університету ім. Т. Шевченка проводить 7—9-го грудня 1993 року міжнародну наукову конференцію на тему „Відтворення українських власних назв (антропонімів і топонімів) іноземними мовами".

Основним завданням конференції є обговорення відтворення українських антропонімів і топонімів англійською, французькою, німецькою та іншими мовами і затвердження відповідних транслітераційних стандартів. Ще в 1989 році Верховна Рада Української ССР прийняла закон про мову, який зобов'язує відтворення українських назв чужими мовами безпосередньо з української мови.

Для інформації можна телефонувати до д-р Петра Матіяшека, представника Українського Картографічного Агентства в ЗСА: (212) 228-6840; або факсом: (212) 254-4721.

Видали звіт про права людини в Україні

Джерзі Сити, Н. Дж. — У Вашінгтоні в січні 1993 року заходами працівників Комісії безпеки і співробітництва в Європі появилося 232-сторінкове видання „Людські права і демократизація у нових незалежних державах колишнього Совєтського Союзу".

У цьому виданні-звіті англійською мовою говориться про застосування Гельсінських угод щодо людських прав у нових незалежних державах, що появилися в Європі після розпаду СССР, від Азербайджану до Узбекістану включно. Україні призначено повних 26 сторінок друку, де докладно розглянено застосування Гельсінських угод під заголовками: права людини, свобода преси, свобода пересування, релігійні свободи, законодавство, на шляху до верховенства закону, розбудова демократичних інституцій — еволюція політичної системи.

Крім цього англійського видання цілости звіту є також окрема відбитка розділу про Україну в перекладі на українську мову. Обидва видання дуже інформативні, а набути обидва видання можна пишучи до вищезгаданої Комісії на адресу: Commission on Security and Cooperation in Europe, 237 Ford House Office Building, Washington, D. C. 20515; attn.: Orest Deychakiwsky.

У Торонто створено відділ УСПУ

Філядельфія (З. Квіт). — Установчі сходини Української Спілки Професійних Учителів (УСПУ) торонтонського відділу відбулися 25-го січня, 1993 р.

Ініціятором сходин був Олег Гордієнко, який і став першим головою. До екзекутиви ввійшли: Оксана Винницька й Оксана Комар ницька — заступники голови, Ник Федевич — касир, Дарія Бербенець і Богдан Колос — секретарі, Валентина Курилів і Надія Луців — вільні члени.

На сьогоднішній день відділ нараховує 14 членів — основоположників. Членство доступне всім, хто має професійне звання вчителя.

Мета включає: виправляти неточності про Україну в шкільних програмах і підручниках, сприяти дослідній праці в ділянці шкільництва, зокрема у виданні нових підручників, розвитку програм та напрямних, переведенню семінарів та підтримувати інтернаціональні обміни учнів і вчителів.

ЮВІЛЕЙ 47-ГО ВІДДІЛУ СУА

Рочестер, Н. Й. — Тут у неділю, 14-го березня, в авдиторії школи св. Йосафата відбудеться урочистий обід з нагоди святкування 40-річного ювілею 47-го Відділу Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки в Рочестері. На імпрезі виступить голова СУА Марія Савчак. Крім обіду, в програмі розважна частина і льотерія. Квитки в ціні 12.50 дол. можна набути у членок 47-го Відділу СУА або в крамниці „Мозаїка".

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ПОЛЬЩІ Ганна Сухоцька заклика ла Західню Европу не допустити заміни „залізної завіси" прірвою між багатими і бідними країнами на європейському континенті. На її думку, Західня Европа не зможе уникнути участи в розв'язанні проблем, які випали на долю східньої частини Европи. Г. Сухоцька також застерегла, що відродження авторитаризму в Росії несе смертельну небезпеку для колишніх комуністичних країн Східньої Европи.

В НЕДІЛЮ, 28-ГО ЛЮТОГО, міністерство оборони Ізраїля повідомило про успішний вислід випробування протиракетної системи „Ерроу". Вона призначена для знищення ракет, подібних до „Скадів", якими Ірак два роки тому, під час війни в Перській затоці, обстрілював ізраїльські міста. Ізраїль створює протиракетну систему „Ерроу" згідно з угодою зі Зєднаними Стейтами про співробітництво в рамках програми так званої Стратегічної оборонної ініціятиви. Уряд ЗСА виділив Ізраїлеві на ці цілі 380 міл. дол.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II прийняв рішення про створення постійної комісії в питаннях Церкви у Східній Европі. Її засновано замість скасованої комісії в питаннях Росії, яка діяла при державному секретаріяті Ватикану від 1925 року.

НІМЕЦЬКИЙ ЖУРНАЛ „Штерн" опублікував повідомлення про те, що колишні керівники Східньої Німеччини тримали на таємних рахунках у швайцарських банках понад 280 міл. дол. Члени берлінської комісії, яка розстежує фінансові махінації діячів комуністичного німецького режиму, дали до зрозуміння, що метою комісії є знайти доступ до тих рахунків.

ВЛАСТІ ЯПОНСЬКОГО портового міста Канадзава прийняли рішення заборонити в'їзд для російських туристів. Рішення було викликане численними скаргами мешканців міста на туристів з Росії, перебування яких у Японії завжди пов'язане з крадіжками і п'яними бійками.

Українські жінки Нью Йорку відзначують 50-річчя свого журналу

Джерзі Сити, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли до редакції „Свободи" приходять представниці Союзу Українок Америки в особах голови Округи Нью Йорк Надії Савчук і голови окремого комітету святкування 50-річчя органу СУА „Нашого Життя" Варки Бачинської, в товаристві теперішніх редакторок Ірини Чабан і Марти Бачинської — ми жартома питаємося чи або вони по жіночому не відняли „Нашому Житті" трохи років, бо ось „старушка" „Свобода" доходить до 100-річчя.

Але ред. І. Чабан показує нам відразу фотокопію сторінки першого числа „Нашого Життя" із 1944 року, тож немає сумніву щодо віку журналу.

Окружна Управа Нью Йорку є першою, що взялася за почесне діло відзначити 50-річчя журналу у формі святочного бенкету з відповідною програмою і про це інформують нас організаторки цієї імпрези.

В редакції „Свободи" (зліва): Н. Савчук, В. Бачинська, І. Чабан і М. Бачинська.

Довідуємося, що бенкет відбудеться в неділю 4-го квітня в приміщеннях Народного Дому о год. 2-ій по полудні та буде мати у програмі доповідь про пройдений шлях „Нашого Життя", яку виголосить член редколеґії Ольга Руденська, виступ членів Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької, дует Олі Тотенської та Михайла Стешишина та інші несподіванки.

Бенкетом буде проводити Марта Данилюк.

Почесними гостями бенкету будуть в першу чергу редактори журналу, а серед них редактор Лідія Бу

(Закінчення не стор. 4)

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ТИЖНЯ у вівторок, 23 лютого, до ЗСА на запрошення Американської федерації праці та конгресу індустріяльних організацій прибув Вячеслав Чорновіл, який вібув цілий рад зустрічей з представниками Сенату, Конгресу та інших урядових кіл. Основною темою розмов — наявність ядерної зброї на території України. Крім цього обговорювалися питання про ситуацію в післякомуністичних державах. В. Чорновіл підкреслив, що допомога, яка призначена цим державам, у переважаючій більшості є спрямована в Росію. Це надзвичайно небезпечно для світової співдружности. Зустрічаючись з демократами, В. Чорновіл дебатував питання про проведення міжнародної антикомуністичної конференції. Він виступав в Інституті стратегічних досліджень, а четвертий виступ і дискусія зі Збіґнєвом Бжезінським була присвячена стосункам між Україною і Росією.

У ПОНЕДІЛОК, 1-ГО БЕРЕЗНЯ, три військові літаки типу С-130, які попереднього вечора вилетіли з американської військової бази Райн-Майн біля Франкфурту, Німеччина, скинули першу конечну допомогу ізольованим місцевостям Боснії та Герцоговини. Один з пілотів заявив кореспондентам Ассошіейтед Пресс, що не було жодного ворожого вогню, а офіційні чинники у Вашінгтоні підкреслили, що ці три літаки були тільки авангардом запланованої допомоги для Боснії.

КОЛИ У НЕДІЛЮ РАНКОМ, 28-го лютого, федеральні агенти наблизилися до забудов нового релігійного культу, якого 33-літній провідник проголошує себе месією, то їх його послідовники зустріли градом куль. Державні власті мали за мету арештувати цього провідника Дейвида Кореша за незаконне посідання зброї. У результаті відбулася кривава битва, в якій згинуло чотирьох федеральних агентів, а 15 було поранено. Все це відбулося недалеко місцевости Вейко у Техасі.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРОГРАМІ телевізійної мережі СІ-БІ-Ес „Віч на віч з народом" сенатор-демократ зі стейту Мейн і провідник сенатської більшости Джордж Мічелл минулої неділі сказав, що хотівби злучити обидві програми президента Білла Клінтона в одну. Він мав на увазі програми економічну та охорони здоров'я, при чому підкреслив, що „це буде найкращий спосіб" для запевнення конгресового схвалення.

СТАВШИ ПЕРШОЮ ЛЕЙДІ країни Гілларі Родгам Клінтон за дуже короткий час здобула признання за її послідовну допомогу своєму чоловікові під час і після президентських виборів. Крім того вона вспіла навести деякі зміни в традиційних обов'язках Першої леді, ставши першою, яка має конкретне завдання — працю в ділянці охорони здоров'я, а крім того є першою жінкою Президента, що має своє бюро у західньому крилі Білого Дому. Тепер до її „перших" вобід можна додати ще одну, — коли вона, а не її чоловік президент Білл Клінтон, подасть перший м'яч на започаткування бейсбольного сезону 1993 року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану конверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Терор у Ню Йорку

Тероризм добре відомий у світовій історії від непам'ятних часів. Він проявлявся і проявляється різно — в індивідуальних і колективних актах. Колективний тероризм застосовано супроти перших християн. У середньовічні Свята Інквізиція застосовувала тероризм супроти всіх, кого кваліфікувала як недовірків. З доби мандрівки народів гуни покрили себе поганою славою. Наче символами терористів стали в новітній історії Гітлер і Сталін. За німецької окупації „гавляйтер" України Еріх Кох провів масакру української інтелігенції у Рівному на Волині та в Києві (Ольга Теліга, Ольжич). За володіння Сталіна Лазар Каганович зорганізував штучний голод в Україні як засіб терору, який винищив коло сім мільйонів хліборобів.

Якщо до тероризму зарахувати й політичні атентати, то в усіх енциклопедіях під гаслом „Атентати" є довгі списки загинулих, почавши від Юлія Цезаря, 44 року перед Христом. Мало хто з царів династії Романових помер природною смертю. У політичних атентатах згинули Петлюра, Коновалець, Бандера, Ребет. Міжнародний тероризм нашого часу — це виквіт фанатичної жорстокости передусім так званих фундаменталістів мусулман.

Індивідуальні політичні атентати можна ще як так пояснити, бо там відомі мотиви злочину. Анонімовий тероризм — найгірший, найбільш жорстокий і політично позбавлений всякого глузду: невідомо, хто виконує акт терору і проти кого. Жертвами терору стають тільки невинні люди, а режисери й виконавці терористичного акту не осягають ніякої ціли.

Такий безглуздий акт терору провів якийсь між народний терорист в минулу п'ятницю, 26-го лютого, у Ню Йорку. У підземному гаражі в одному із двох 110-поверхових хмаросягів Світового торговельного центру вибухла чи то величезної сили бомба, чи вантаж кількох тисяч тонн динаміту. Бетоново-залізна структура хмаросягу залишилася ненарушеною, але провалилися перші 16 поверхів, густий чорний дим затемнив усю середину величезного будинку, пожежники керувалися тільки голосами засклочених знечев'я людей, які в розпуці взивали помочі. На щастя, згинуло тільки 5 осіб, двох ще не знайшли, понад тисячу раненних. Світовий торговельний центр — це ціле місто. Працює там понад 40,000 осіб, знаходяться там десятки підприємств. Поліція й ФБІ зачинили обидва хмаросяги на 2 дні. З величезною шкодою для економіки і міської комунікації, бо це один із нюйоркських комунікаційних вузлів, але треба було зробити це у зв'язку із слідством та засобами безпеки.

Покищо, коли писані ці рядки, невідомо, хто виконав цей жорстокий і безглуздий акт терору. Первісний здогад, опертий на якомусь телефонічному анонімовому повідомленні, що це хорвати. Але ж хорвати ніколи не займалися тероризмом, та ще й не мають ніякої причини воювати проти Америки. Логічніший здогад, що це робота сербів із скидуванням вини на хорватів. Сербський генеральний штаб організував був вбивство австрійського князя Франца Фердинанда і його дружини 28-го серпня 1914 року у Сараєво руками студента Прінчіпа. Але однаково добре між зорганізувати напад на Ню Йорк іракський диктатор Саддам Гуссейн, який погрожував пімстою за ворожу супроти Іраку політику Америки. Між це зробити і протектор міжнародного тероризму диктатор Лібії Муаммар Каддафі.

Безглуздя того і йому подібних актів терору в тому, що вони ні трішки не зміняють політики даної терорізованої країни. Це терор для терору, для сіяння страху і паніки, задля задоволення самого себе, що американській великодержаві заподіяно шкоди почерез атаку на Світовий торговельний центру Ню Йорку. Справжнє божевілля, прикметне тільки сліпим і глухим фанатикам.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Микола Руденко

ЦІНА НЕЗАЛЕЖНОСТИ

II

Днями приїздив з Ірану повноважний представник, який нагадати про спорудження нафтопроводу. Іран шукає в нас не долярів, а пшениці й цукру — він погодився на бартерні розрахунки. З Росією ми розплачуємося тим самим товаром. Та коли немає вибору, за цистерну нафти у нас вимагають вагон м'яса або стільки ж цукру. Тому за будь-яку ціну ми зобов'язані зруйнувати нафтову монополію Москви. Тим часом не слід повністю покладатися й на Іран — потрібна третя адреса. А, може, четверта й п'ята. Тим більше, що нафтопровід проляже по чужій землі.

Звідси висновок: хто має пшеницю й цукор, той, безумовно, матиме й нафту. Але ж для цього наші чорноземні ниви повинні подати безвідмовно й набагато щедріше. Їм це під силу, та чи під силу людям? Перебудова колгоспного господарства на фермерський лад адміністративними заходами, як це робилося в часи колективізації, привела б нас до загибелі. Так, є люди на базовому рівні, які не бажають посилення фермерства, передовсім голови колгоспів, бригадири, райвиконкомівці та інші чиновники. Вони просто оберігають свої прибуткові посади. Але їхній спротив подолати можна — тут цілком доречні адміністративні заходи. Та ви подолати постаріння українського села? Адже ж розпочинати господарювання на власній землі належить молодим — старі люди на це не зважуються. Їх можна зрозуміти: щоб досягнути успіху на власній ниві, потрібна велика підготовча робота, а це роки й роки. Та коли тобі під п'ятдесят або й більше, то вони, оті роки, перетворюються на нездоланний дефіцит.

Сьогодні чимало молодих людей бажають повернутися з міста на село. Але ж здійснити це вони прагнуть ось яким маневром: раніше, ніж повертатися в рідну хату, треба приватизувати міську квартиру. Ще б пак: приватизація обходиться дуже дешево — майже безкоштовно. А там час підкаже, як жити далі: або послуговуватися одразу ж сільським і міським побутом, або добряче заробити, продавши міську квартиру. Сьогодні однокімнатна квартира в Києві коштує 10-12,000 долярів. Двокімнатна удвоє більше. А один доляр ЗСА вартий понад 2,000 українських карбованців (купонів).

Що й казати, Україна має не абиякі економічні перспективи — це безсумнівно. Та окинувши поглядом добадай те, що я тут зобразив без особливого заглиблення, легко побачити: аби Україна здужала видертися з промислово-енергетичної кризи, потрібно три-п'ять років. А тим часом навіть природа вимагає жертви, щоб ми дечому навчилися й не легковажили незалежністю, котра нам буцімто легко дісталася. Я вже писав: минулий рік був посушливий якщо не на хліб, то на кормові культури й цукровий буряки. На жаль, 1993 рік розпочався також несприятливо: на полях жодної сніжинки, вітри висушують землю. Але ж відомо: запорукою врожаю завжди є снігові води, які розумні господарі намагаються затримати на полі. Цього року нічого затримувати. Якщо ж і весна буде скупа на опади, в Україну замість достатку прийде нова скрута. До речі, Л. Кучма нещодавно уточнив: бензина подорожчала не в триста разів, а в 700! Як можиться, коментарі зайві.

Усе це добре розуміють учорашні компартійні верховоди. Большевики завжди користувалися економічними негараздами аби повести за собою легковірних та найтемніших. І не раз виходило так, що свідомих громадян налічувалося менше, ніж несвідомих, обтяжених політичною сліпотою. На це большевики із властивим їм цинізмом розраховують і сьогодні. Так, скажімо, щойно випущений із в'язниці колишній шеф КГБ Володимир Крючков, не вдаючись до політичної мімікрії, заявив цілком відверто: у нас, мовляв, є шанс на перемогу, бо народ переживає тяжкі нестатки. Крючков закликав компартійців скористатися конституційними правами, аби повалити демократичний лад. Самозрозуміло, що провину за економічну кризу він перекладає з марксистської системи господарювання на демократів-реформаторів, хоч добре знає, що це безсоромна брехня. Але така брехня у большевиків називається тактикою. Щождо чекістів то брехня у всі часи була єдиним хлібом.

Окремої розмови вимагає питання: як сталося, що вчорашні заколотники були випущені з тюрми якраз на початок з'їзду російських комуністів, котрий має відновити Компартію? Семеро найголовніших злочинців, яким висунуто звинувачення в спробі збройною силою повалити конституційний лад, раптом опинилися на волі й делегати з'їзду вітали їх як національних героїв. Випадковим збігом обставин ці події пояснити ніяк не можна — очевидно, комусь дуже хотілося, щоб заколотники відчули себе переможцями й знов очолили компартійну мафію. Марна справа питати, з якою метою це зроблено — мета цілком зрозуміла. Та невже президент Росії і його оточення такою мірою втратили авторитет, що не владні були цьому запобігти? Якщо це справді так, то не лише над Росією, а й над Україною нависла не абияка загроза. І, мабуть, над Україною передовсім.

Закінчення буде.

Микола Хомандюк,
Україна

„Мій 'Хазяїн' не єсть Терещенко..."

Настала пора переглянути наше розуміння української класики, на які досі ми дивилися з класових позицій, зокрема, й на творчість Івана Тобілевича, — адже йдеться про письменника світового значення. Допоможгти нам у цьому можуть і його власні висловлювання.

Не так давно у фондах Літературно-Меморіяльного Музею М. Рильського у Києві вдалося натрапити на два невідомі досі широкій громадськості листи І. К. Тобілевича до В. П. Науменка. В одному з них драматург сповіщає про завершення роботи над п'єсою „Хазяїн".

Лист перший. Датований 5-го червня 1900 року.

„Вельмишановний Володимир Павлович!

Я скінчив комедію в 4-ох актах „Хазяїн", із сучасного життя. На днях комедію цю пришлю в редакцію. Будьте ласкаві, коли вона годитиметься, то надрукуйте її в августовській книжці, щоб мені як найраніше вислать два друкованих примірника до цензури і мати на зиму хоч сяку таку новинку для Києва.

Я буду у себе на хуторі біля станції Шостаковки Ю. З. Ж. Д. до 27-го іюня. Коли ласка одпишіть мені.

Маючи на увазі, що в ці часи Ви буваєте у себе на хуторі — я, разом з цим пишу Доманицькому, котрий певно при редакції, щоб він оповістив Вас в тім случаї, коли лист мій завчасу не попаде до Вас. Будьте здорові! Глибоко поважаючий Вас Іван Тобілевич. 5-го іюня 1900 р. Х. Надежда біля Шостаковки Ю. З. Ж. Д. Одеська лінія".

Лист другий.

26 іюня 1900 г. х. Надежда.

„Вельмишановний добродію Володимир Павлович! Мій 'Хазяїн' — не есть Терещенко (підкреслення моє — М. Х.) Всі хазяїни, отрицательного типа — пізнають себе в комедії, бо вона написана з багатьох — відомих мені багачів... Мій 'Хазяїн' більше степовий овечий, яких у наших краях чимало. Коли боїтесь, що цензор не пропустить, то не друкуйте, а будьте ласкаві, віддайте комедію Доманицькому, або Лотоцькому, щоб переписав у двох примірниках якнайскоріше мені в Полтаву, куди я завтра їду на сезон. Вони обіщали мені колись переписать, а у мене зараз немає переписчика. Якщо ні Доманицького, ні Лотоцького в Києві нема, то будьте добрі вишліть комедію мені в Полтаву — може я тут знайду переписчиків, тай пошлю в Петербург. Простіть, що я турбую Вас та-

кою порученістю. З глибокою пошаною і повагою зостаюсь щиро прихильним до Вас, Іван Тобілевич".

Наявна тут інформація вносить суттєві корективи до розуміння твору нашими дослідниками, котрі здебільшого спираються на спогади дружини драматурга С. В. Тобілевич:"...Недалеко від нашого хутора, який Іван Карпович постійно відвідував, жили багаті аграрії Шевлякови, батьки яких були з селян. Знав Іван Карпович і багато чув про магната й володаря неозорих степів та ланів Терещенка, про якого ходило багато різних анекдотів, що мали правдивий грунт під собою..." — ці рядки масмо нині трактувати не так прості толінійно. Які характерні особливості самого персонажу: може, те, що звично називали скупістю, скнарістю, — це не скнарість, а бережливість? Хоча — бережливість та доведена до крайнощів, чи не до абсурду. Чи то персональна особливість Терентія Пузиря? Вочевидь, він прагне стати „повноцінним членом суспільства нагромадження", — і це йому вдається зрештою, щоправда, ціною зміни людської природи. Так, у його внутрішній природі відбувається саме та деформація, про яку твердить і сучасний філософ: „Стяжательство підмінює стимул, волю і все те, до чого прагнемо за простого й здорового способу життя". А Іван Тобілевич творив свою п'єсу як „злу сатиру на чоловічу любов до стяжання, без жодної іншої мети. Стяжання для стяжання! Якщо ж наявний відхід від здорового способу життя у плині духовному, то неминуче має призвести й до фізичної загибелі такої спотвореної особистості. Хоча те зовсім не означає ненависті чи й зневаги автора до самої тієї особистості: сатирично осміювати, як бачимо з процитованого листа, драматург має намір „чоловічу любов до стяжання..." (Згадаймо, до речі, що значно пізніше, у 1932 році М. Горький своєму улюбленому героєві Єгору Буличову винесе такий самий вирок...)

Щождо Терещенка (як і Чикаленка та інших українських меценатів, котрі докладали своїх зусиль до розбудови української духовности), — то його діяльність заслуговує на спеціяльні дослідження, а тут слід наголосити, що це розумів і мав на увазі І. Тобілевич (та ж його Пузирьові Котляревський таки „без надобності...).

ПАРЛЯМЕНТ ГРУЗІЇ прийняв постанову про унеможливлення дальшого перебування російських військ в Абхазії, оскільки вони відверто беруть участь у грузинсько-абхазькому конфлікті на боці Абхазії. Грузинський парлямент доручив голові Верховної Ради Едуардові Шеварднадзе провести переговори з Борісом Єльцином про негайне виведення російських військ із зони конфлікту.

Микола Світуха

ПОЛІТИЧНА ВІЗІЯ АМБАСАДОРА ЛУКІНА

II

На окрему увагу заслуговує оцінка Лукіна про напружені відношення поміж Росією і Україною. Такий стан він уважає у якійсь мірі прямим наслідком практичних протиріч, які виринули на тлі поділу військових частин і державного майна, побудови нової структури економічних стосунків і визначенні статусу Криму. Він звинувачує українських політиків, які, мовляв, шукають національної ідентичности не на основі позитивного „ми", але на основі далеко більше негативного протиросійського наставлення. Він зокрема осуджує цей елемент української політичної еліти, який нібито намагається „накреслити новий фактичний кордон між Заходом і Сходом десь вздовж ріки Дону, як це робили старинні греки, щоб у цей спосіб перетворити Україну в своєрідну прикордонну смугу західньої цивілізації". З непритаованим сарказмом Лукін твердить, що „такі мрії можна б уважати наївною фантазією, якщо б вони не мали підтримки деяких поважних західньоєвропейських і американських стратегів, які пропагують інтеграцію лише Прибалтики і України в західнє співтовариство, щоб стратегічно протиставити Росії".

Лукін схвалює положення договору підписаного Росією і Україною у липні 1992 року в Дагомисі під умовою, що цей договір не стане „тактичним маневром" українських політиків, але виявом свідомости того, що конфронтація з Росією не забезпечить незалежности України. Таке протиставлення, — заявляє Лукін, — „було б не лише гострою загрозою для безпеки цілої Європи, але й самогубним для самої України, де більшість населення, зокрема в східній частині, ніколи не підтримала б таку конфронтацію".

Напруження взаємин Росії з Прибалтикою Лукін приписує неровзв'язаній проблемі російських військ, яких „тимчасовий статус" в Прибалтиці можна лише розв'язати шляхом серйозних переговорів. Другою проблемою він називає „дискримінацію" проти етнічних росіян та інших меншостей. Розв'язка цього складнішого питання вимагає взаємної толеранції і респекту.

На тлі такої аналізи теперішньої ситуації єдиною здоровою підставою реалістичної зовнішньої політики Лукін уважає концепцію „стриманого демократичного націоналізму", при чому він визнає, що шовінізм не відповідає тенденціям модерного світу, хоч має глибоке коріння у національній свідомості росіян.

У центрі концепції Лукіна стоїть поняття, що лише сильна, стабільна і демократична російська держава може стати партнером, який допоможе забезпечити стабільність ключових регіонів Європи і Азії. Намагання відокремити Росію якимсь новим „санітарним кордоном" з певністю деструктивізує ситуацію і внутрі країни і ззовні. За таких умов, розвиток взаємовідношень поміж Росією і її найближчими сусідами стане критичним мірилом того наскільки успішно Росія зможе сповнити нову ролю.

Лукін признає, що з перспективи історії стосунок до її сусідів має характер або повного підкорення або занедбання, а тяжко, що поворот до такої тактики в сьогоднішніх умовах був би рівнозначним новій дестабілізації взаємин. Саме тому наладнання правильних взаємин з сусідами Росії, на думку Лукіна, є далеко важливішим питанням як самі існування Співдружности Незалежних Держав (СНД). У рамках СНД мусять бути створені „кооперативні структури" (без статусу наддержавних органів) для координації спільних політичних, економічних і військових інтересів. З уваги на нову ролю Росії як „оборонця менших сусідів і гаранта стабільности і безпеки їхніх кордонів" конечно створили спільні військові сили в рамках СНД, які служитимуть цілям втримання миру і спокою.

Щоб уможливити Росії осягнути цей новий статус „оборонця" і „гаранта" Лукін ставить наголос на партнерських стосунках Америки і Росії. Росія потребує зрозуміння і підтримки Америки з уваги на її складну геополітичну ситуацію, як джерело економічної і технічної допомоги і як гаранта повної інтеграції у співдружність розвинених держав світу. Америка потребує Росію як головного актора в СНД, як партнера для контролю регіональних криз і для забезпечення стабільности в Європі і Азії. І саме в створенні такого партнерства полягає головне завдання її історичної роли амбасадора Росії у Вашінгтоні Владіміра Лукіна.

Яр. Климовський

ВОЛОДИМИР БЛАВАЦЬКИЙ

II

„Будити народ і живим словом кріпити народного духа", це напрям шляху театральної діяльности Володимира Блавацького. У театрі ім. І. Тобілевича, в якому як режисер, він чергувався з Миколою Бенцалем, ставив він нові п'єси, що їх привіз із України. Різниця в режисурі Блавацького після його повернення з України помітна, вправді ставив він декілька п'єс, але відчував, що йому в цьому театрі тісно. На добру нагоду, йому не прийшлося довго чекати. Після смерти Олеся Степового, режисера і мистецького керівника „Заграви", управа цього театру заангажувала Блавацького на це становище. З ним приходять: Леся Кривіцька, визначна акторка, Богдан Паздрій, також один із визначних акторів, що вже мав навіть за собою деякі режисерські праці, Леонід Боровик, найкращий український сценограф і характерний актор та Володимир Королик, характерний актор. Згодом з Театру ім. М. Садовського приходить подружжя Євген і Віра Левицькі — вона одна з найкращих наших акторок, він актор і знаменитий головний технік сцени. Не можна сказати, що Блавацький їх усіх заманив. Вони впевнилися у його знаменитій режисурі та хотіли з ним працювати. До нового складу „Заграви" само-собою слід додати попередній акторський склад „Заграви", який зали прийшов Блавацький ледь-ледь животів, граючи старий репертуар. Блавацький до назви театру додав „молодий". Театр стає молодим, бо в нього влито свіжу кров та ще цілющу.

У репертуарі „Заграви" під мистецьким керівництвом Блавацького, крім інших з'являються: „Тарас Бульба" за Гоголем, „Святе полум'я" Могема з Лесею Кривіцькою, „Лицарі ночі", „Слово о полку Ігоревім", обі п'єси Григора Лужницького. Найбільшим, як моральним, так і матеріяльним успіхом втішались: „Голгота" і „Камо грядеши". Ці друга п'єса йшла в двох серіях, виставлена в двох вечорах. Перша — адаптація Григора Лужницького, друга — драматичне оформлення за Сенкевичем також Григора Лужницького. За ці п'єси Блавацький дістав признання і подяку від Митрополита Андрея Шептицького. Блавацький давав змогу молодим талановитим акторам показати своє вміння. Ярослав Пінот-Рудкевич у „Голготі" заграв Юду блискуче.

У тому часі Блавацький не тільки показав себе знаменитим режисером, але й актором. Залишимо ряд його ролей, та все ж надролею Юди в „На полі крови" Лесі Українки слід затриматися. Юда в інтерпретації та подачі сценічного тексту Лесиної драматичної поеми, це його шедевр. Між іншим „На полі крови", це твір для тих, що вміють думати та з передуманого дійти до внеску, що авторка цим творчим образом уміло представила ганебний і мерзотний учинок Юди, хоч цей образ не є істиною, взятою із Святого Письма. Ті з публіки, що глибоко не входили в сам зміст, спонтанно оплескували Блавацького. Вони із-за створеної постаті, були наче в якомусь трансі. До речі ролю Юди сприйняли всі, що цю сценічну креацію не тільки бачили й чули, але її пережили.

• • •

З черги годилося б коротко сказати про Блавацького як людину. Очевидно інакшим був у праці, інакшим у приватному житті. У праці хоч був енергійний, принциповий, та все таки інколи хоч-не-хоч уступав, особливо чільним актором, якщо в них були якісь претенсії до Блавацького як керманича. Він завжди мав на увазі в першу чергу добро театру. Поза працею добре ставився до всіх включно до робітників сцени.

Блавацький був знаменитим промовцем, імпонував тим, що міг говорити на довільну тему без приготування, крім нього, я знав ще тільки таких двох — д-ра Барана з Тернополя і всім нам відомого Шлемкевича.

Блавацький мав почуття гумору. Коли театр у часі літніх ферій був у Карпатах, звичайно над рікою, після купелі ми залюбки слухали його розповідей про акторів-диваків і таких, що мали хист до витівок.

Між іншим Блавацький дуже любив спорт. Коли в З'єднаному Театрі ім. І. Котляревського постала дружина копаного м'яча „Гонг", радів нашими успіхами на зеленій мураві, а якщо нам — змагунам інколи не пощастило вийти з поля змагань переможцем, переживав нашу поразку.

У повітовому місті Сокалі, коли „Гонг" переміг (3:1) польську збірну, складену з трьох дружин — „Сокола", „Стшельца" і „Бригади", що хотіла провчити „гайдамацькі улюб", Блавацький як голова „Гонгу", радів нашою перемогою, сподівав як украй схвильований старостa, не чекаючи завершення змагань, виходив із них, уголос проклинаючи польську збірну команду, над якою був його патронат і який уфундував новий виряд та як колишній футболіст бував на кількох тренінгах цієї польської збірної.

Продовження буде.

Амбасадор України відвідав Гартфорд

У неділю, 7-го лютого, на Загальних зборах Товариства Допомоги Україні українська громада Гартфорду і околиць мала приємність гостити амбасадора України у ЗСА д-ра Олега Білоруса і його дружину Ларису, як також д-ра Степана Вороха, голову Фундації Підтримки Дипломатичних Представництв України.

Вранці перед зборами амбасадор з дружиною були присутніми на Богослуженні в українській католицькій церкві св. Михаїла, як також відвідали православну церкву св. Володимира.

Збори відбулися в Українському Народному Домі, заповненому вщерть слухачами. Після проведеної молитви о. шамбеляна Степана Чомка зборами проводила вибрана Президія в особах Мирона Красія та Євгена Сиротюка. Першим звітував голова товариства Орест Кузьма. Докладні звіти Управи дали слухачам чіткий огляд проробленої праці. Багатьох слухачів напевно дивували у звітуваних великі грошеві зібрані суми. Від часу заснування товариства жертводавці зложили приблизно 63,000 дол. на допомогу дітям Чорнобиля та 52,700 дол. на допомогу Україні. Між іншим, в минулому році відділ вислав до централі фонди Допомоги Дітям Чорнобиля в Ню Джерзі 16,000 дол. З тої суми було приділено 10,000 дол. на закуп амбулянсу, який вже знаходиться в Києві і допомагає транспортувати хворих, маючи модерне устаткування. Також 17,000 дол. переслано до Координаційного Комітету Допомоги Україні.

Докладні фінансові звіти подали касири окремих фондів: Богдан Покора від Комітету Допомоги Україні та Адріян Дергач від Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля. Працю комітету зовнішніх зв'язків вміло з'єднувала д-р Галина Дуда, яка, співпрацюючи з Михайлом Матіяшем постійно і наполегливо відвідувала впливових сенаторів і членів Конгресу, уругючи їх підтримувати справи української держави.

По закінченні звітів та вибору нової Управи при бурхливих оплесках зібраних присутніх слово забрав амбасадор О. Білорус.

Д-р Білорус — це людина непересічних здібностей. Він професор — академік, економіст, політик, дипломат. Із його слів пливла незломна сила і переконливість у поступове покращання економічної ситуації в Україні. Він дав високу оцінку демократичному Урядові, який старається наладнати економічні проблеми України. Крім-економічних проблем перед Україною стоять питання оновлення, оживлення суспільства, а саме моральні та культурні аспекти перебудови. Амбасадор віддав належне признання стійкості та терпеливості українського народу, який виявив довір'я своєму Президентові, а водночас ставить високі вимоги до Уряду та парляменту України.

Д-р О. Білорус звернув увагу присутніх на стабільність в Україні, тоді, як ми знаємо, у колишніх республіках Совєтського Союзу розгортаються криваві військові сутички, а то й війни. Амбасадор Білорус дав високу оцінку Урядові України на чолі з новим прем'єр-міністром Леонідом Кучмою, який старається навести порядок у державних справах. Також у своєму виступі амбасадор зупинився на питаннях інвестиційної політики України, національної безпеки та на проблемах нуклеарного розброєння. Амбасадор України з ентузіязмом висловився про нові можливості американсько-української співпраці.

Після доповіді амбасадора О. Білоруса доповідав д-р С. Ворох, насвітлюючи конечність влаштування приміщень наших амбасад. Будинки амбасади, в яких будуть зустрічати репрезентанти української держави чужинецьких дипломатів, вимагають великого вкладу грошей, щоби їх естетично удекорувати.

Присмною несподіванкою цього незабутнього зібрання було вручення амбасадорові образу мистця Рема Багаутдина „Козацькі весілля". Цей мистецький твір був дарунком в пам'ять Володимира Гафтковича, колишнього довголітнього організатора та інспектора Товариства „Просвіта" у Львові. Образ вручили шановному амбасадорові доньки Надія Гафткович та Оксана Кузьма.

У відгук на заклик д-ра Вороха присутні склали в цей же час пожертви в сумі 15,000 дол. на потреби амбасад України. Зібрка на ту ціль, так гарно започаткована 7-го лютого 1993 року, надальше продовжується.

Д-р Віктор Коняго

На фото (зліва): О. Білорус, М. Красій.

Вручають образ амбасадорові Н. Гафткович та О. Кузьма.

У неділю, 10-го січня цього року в українській православній церкві Св. Покрови в Денвері, Кольорадо, після Служби Божої була відправлена Панахида за душу св. п. Лева Биковського в першу річницю його смерти. Зібралися приятелі та знайомі помолитися. Панахиду відправив о. прот. Григорій Волковинський. Гарно співав церковний хор під диригуванням Пантелеймона Клименка. Після Панахиди голова парафіяльної управи інж. Олег Завадович від імени дружини покійного Марії Биковської запросив усіх на поминальну трапезу до церковної залі. Перед трапезою відспівано молитву. Отець Григорій поблагословив страви і попросив присутніх вставанням і однохвилинним мовчанкою вшанувати пам'ять св. п. Лева Биковського та св. п. Миколи Антоненка — довголітнього парафіянина (саме припадав 40-ий день від його смерти). Голова управи привітав гостей і парафіян та попросив Юрія Мошинського представити гостей зі Швайцарії, приятелів родини Биковських, що якраз перебували у Денвері. Ю. Мошинський представив д-ра Бориса Лотоцького — сина відомого діяча і науковця та посла УНР до Туреччини покійного д-ра Олександра Лотоцького, його дружину Бреґіту та доньку Марину.

Під час обіду д-р Богдан Винар подлився спогадами про покійного Лева Биковського, українського вченого книгознавця, бібліографа, народився на Київщині. Він був автором численних наукових праць, спогадів та бібліографічних довідників. Закінчив сільськогосподарську академію в Подебрадах, Чехія, зі званням інженера-економіста. Улюбленою ділянкою науки покійного була бібліотечна справа. Ще з 1918 року працював у бібліотеках України — у Києві та Кам'янці-Подільському. Пізніше працював у бібліотеках тих країн, де доводилося йому перебувати — у Празі, Варшаві, Денвері. Св. п. Лев Биковський був дійсним членом УВАН в Америці та членом контрольної комісії Українського Історичного Товариства. У 1950-их роках брав активну участь в організації УВАН в ЗСА в Ню Йорку, був секретарем книгознавчої секції. Переїхавши до Денверу, зорганізував філію УВАН під головуванням проф. Володимира Тимошенка, а сам став секретарем. Л. Биковський був активним до кінця життя. Залишив цінні архівні матеріяли. Д-р Богдан Винар висловив побажання, щоб дружина покійного передала архіви на зберігання до наділйних наукових установ.

Володимир Горчаківський у теплих словах згадав про своє знайомство з Левом Биковським та його дружиною. Розповів, що брав участь у наукових засіданнях Денверської групи, які в той час відбувалися у приміщенні Денверської публічної бібліотеки. З особливо цікавих запам'яталася йому доповідь про мистця Іллю Шульгу, яку виголосив інж. Юрій Сластіон. Життєпис мистця прочитала дружина покійного Лідія Шульга та донька Галина Завадович. Була виставка деяких картин мистця Іллі Шульги та дуже імпозантний автопортрет.

Покійний Лев Биковський багато спричинився до пожвавлення культурного життя українців у Денвері. У 20-ліття діяльности групи УВАН видав брошуру „20 літ науково-організаційних зусиль на заході ЗСА, 1954—1974". Денверська громада втратила одного з найбільш шанованих та улюблених її членів.

Інж. Теодор Крепив'янський накреслив сильветку св. п. Миколи Антоненка — довголітнього та жертвенного парафіянина нашої церкви. Покійний народився в селі Стеблів на Київщині. Пережив багато митарств за життя. Коли оселився у Денвері, працював багато праці для української православної парафії. Належав до організації Українських Військових Ветеранів та до Товариства Прихильників УНР у Денвері. Щедро жертвував на українські цілі: на бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі, СКВУ та наукові товариства. Помер 3-го грудня 1993 р.

Отець прот. Григорій розповів, що рік тому відпроваджував Лева Биковського в останню дорогу, відправляв чин похорону. Тепер припало йому відправляти Панахиду у річницю смерти. Добре, що включено ім'я новопреставленого Ми коли і пом'янули його на Панахиді та трапезі. Отець Григорій закликав всіх парафіян допомагати один одному та всім потребуючим і завжди пам'ятати про Україну.

З ініціятиви Надії Вінич проведено збірку на потреби УВАН замість квітів на могилу Лева Биковського. Зібрано 160 дол. Молитвою та відспіванням „Вічної пам'яті" закінчилася поминальна трапеза.

М. К.

Св. п. Лев Биковський

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів
Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попередніми домовленнями
Адреса у Мангеттені: ROCKEFELLER CENTER 630 5th Ave. Room 1803 New York, N Y 10020
Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue Forest Hills, N Y 113375 (718) 459-0111

ПРИЯТЕЛІ РУХУ ПІВНІЧНОГО НЮ ДЖЕРЗІ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ

ЛИСТА ч. 2:

Поправки до листи ч. 1, яка була проголошена в „Свободі" ч. 103, 2-го червня 1992 року: пропущені жертводавці: 100 дол. В. Кух. Виправлення помилок: подано М. Сенишин, має бути М. Семанишин; подано П. Пацєнко, має бути П. Дацєнко; подано Союз Українок Від. 182-ий, має бути Українська Січ Від. 182-ий УНС.

ОТРИМАНІ ПОЖЕРТВИ ЗА ЧАС ВІД 5/19/1992 до 2/10/1993:

1,500 дол. С. Темницька; 690 дол. Пожертви на похорони св. п. Євгена Луцького (Р. С. Анрушків дол. 300, Софія Андрушків дол. 300, В. Сенежак дол. 50, Л. Крамарчук дол. 40) 600 дол. О. Кузьмак. 400 дол. В. Могучий. 320 дол. Л. Крамарчук 300 дол. Г. Кузьма, У. Дячук, Р. і З. Воронка, М. Смішкевич, В. Петришин, В. Воловодюк. 230 дол. А. Долінський. 220 дол. д-р Т. Шегедин. 150 дол. С. Андрушків. 125 дол. М. Вознях, Р. Ричок. 100 дол. д-р М. Войтович, Дж. Яворський, І. Цюняк, Г. Клим, О. Поповичь, О. Голинський. 80 дол. Д. Ліщинський. 55 дол. Е. Кобільник. 50 дол. С. Орінях, О. Доманська, А. Вох, Р. Галіфа, М. Бандровська, Ю. Бачинський, Х. Голубець, П. Лесько, П. Буняк, М. Онишкевич, Я. Ткач, В. Рудавський, О. Склепкович, Й. Телешевський, Д. Гладиш, С. Лобур, , д-р Б. Шебунчак. 45 дол. Д. Кордуба. 40 дол. Г. Трош. 30 дол. Н.Н., Т. Крупа, Р. Когут, отець Е. Богуславський, І. Бортник, д-р Р. Кравчук. 25 дол. Р. Андрушків, П. Грицак, Я. Чипак, Я. Турянський, Є. Ретич, В. Великановський, Р. Кобрин, Р. Бялей, В. Клаліщак, В. Гайдучик, М. Коник, Р. Мілянич, С. Кузмак, Е. Д., О. Олесницький, Д. Гулях, М. Яворський, В. Луцкевич, А. Купик, Л. Харченко, П. Семенюк. 22 дол. Б. Геврик. 20 дол. І. Цьолко, М. Біляй, Стерлінг Граніте, Ю. Колодій, Д. Гбур, Я. Леськів, І. Турянський, Т. Штомпіль, Н.Н., М. Семанишин, Я. Яворський, Л. Пех, д-р Я. Ляшевич, О. Смаль, Г. С., Д. Караванович, Т. Кардашинець, І. Качмарська, О. Білевич, В. Козак, М. Котляр, Б. Кобзар, Ф. Вірстюк, З. Салевич, Б. Вірстюк, І. Дурбак, Д. Боуданна, Т. Муравський, Ф. Мартін, Б. Чайківський, Д. Ядисин, Е. Гарднер, М. Тарнавський, Н.Н., В. Чайківський, М. Валуйчик, Ю. Яремович, Я. Марусин, Р. Марусин, Микола Б., С. Парубак, Н. Загайкевич, О. Яворська, Микола Т., П. Стах, Дж. Джон А., Й. Марков, отець Р. Дубицький, А. Залік, М. Стрільха, Н. Слинко, А. Ковальчук, В. Мацковський, В. Журавель, Г. Омельченко, О. Бачинська в пам'ять бл. п. Марії Яцкевич, В. Іванчишин, Е. Федоренко, Г. Шевчук, Р. Лесько, М. Іванцівський, Ю. Колодій, В. Пітьо, В. Росинський, отець С. Пастухів, С. Подоляк, Дж. Кучер, Г. Тарадюк, Б. Приймак, Л. Луцишин, П. Величко, А. Придка 15 дол. М. Ільчишин, П. Дубас, І. Мітченко, В. Даниляк, Б. Гірняк, В. Кирейко, А. Чернєй, Т. Василик, О. Меленка, В. Стенгач. 10 дол. О. Гелемей, А. Фусяк, Д. М., В. Олійник, А. Белегай, Р. Лесько, І. Онишкевич, М. Кітвіс, Л. Калинич, Н.Н., М. Тантала, О. Піщинська, М. Малищка, Ю. Лончевська, А. і А.Д., М. Саркнун, А. Воробець, М. Дубас, А. Бурдяк, В. Брунда, О. Фарміга, В. Марущак, Ірена С., Я. Чипак, М. Лазебній, І. Кисілевський, П. Грес, Н. Федейко, А. Коцьолек, І. Іваників, В. Сиш, Дяченко, Т.М., М. Смородський, Д. Паспалська, Й. Зятнік, І. Влох, Н.Н., М. Личковський, Н.Н., А. Білянич, Я. Бердей, А. Гут, М. Дзіман, В. Пітула, М. Бойко, М. Міхальські, Й. Тантала, Ф. Стех, В. Ленчук, С. Дубас, В. Каплій, А. Богдан, Д.М., М. Козюпа, А. Анас, В. Руд, Дж. Пріско, М. Савчак, Е. Куриляк, М. Лобур, Я. Бігун, Б. Сверед, А. Терпстра, Г. Клименко, Г. Лимар.

(Загальна сума пожертв нижче 10 дол. становить суму дол. 313, пожертви з центами звокруглено до повного доляра).

Приятелі Руху північного Ню Джерзі складають цяру подяку усім жертводавцям. Зібрані фонди були в основному призначені на закуп і висилку в Україну матеріялів необхідних для іспитів, щоб бути прийнятими на університет в ЗСА, на стипендії студентам з України, які приїхали на студії (аспірантуру) до ЗСА, на видання історії України XX століття проф. Тараса Гунчака та на допомогу письменникам.

Роман Ричок скарбник

Роман Андрушків голова

Українське Православне Сестриство Катедри св. Володимира в Ню Йорку
160 Захід 82 вул.
запрошує
на доповідь, яку виголосить
РАЇСА РУДЕНКО, ВАЛЕНТИНА ЮРЧЕНКО та ОЛЕКСАНДРА БРАЖНИК
в пам'ять
60-РІЧЧЯ ГОЛОДУ НА УКРАЇНІ
в катедральній залі на 82 вупиці,
в неділю 7-го березня ц.р. після Служби божої.
Після доповіді — полудень

Св. п. Л. Биковський

ПОДЯКА

Щиро дякуємо приятелям і знайомим за участь у поминальних відправах в дні 9-го січня ц.р. у 10-ту річницю відходу на Вічну Вартру нашого незабутнього СИНА І БРАТА

бл. п.
ст. пл.
РОМАНА ІВАНЧИШИНА
члена куреня „Хмельниченки"

У пам'ять покійного присутні склали 400 дол. на пластові видавна в Україні; 50 дол. на Стипендійний Фонд Приятелів Руху Відд. Н. Дж.

За ініціятивою Мирона Залупського під час спільного сніданку перевів збірку ст. пл. Володимир Міськів, Хм.

Наша сердечна подяка всім жертводавцям.

Хай ласкавий Господь винагородить вас сторицею

Родина Іванчишин

У світлу пам'ять о. крилошанина

ВОЛОДИМИРА ГРАБЦЯ

стараннем Відділу Патріярхального Т-ва *переведено збірку*
на допомогу Українцям у Боснії. Пожертви зложили слідуючі члени парафії української католицької церкви св. Йосафата у Трентоні, Н.Дж.:

по 100 дол. — д-р Ярема І Наталія Дубик, д-р Володар і Зореслава Кузик, інж. Роман і Наталія Кузик, Дарія Кузик;

по 50 дол. — д-р Теодозій і Віра Сендзік, д-р Омелян і Еріка Коцопей;

30 дол. — інж. Богдан і Христя Семик;

по 25 дол. — Ольга Дубик, Марія Кассіян, інж. Борис і Арліна Гуляй, Люба Мригнодських, Катерина і Йосиф Куць, Галина і Богдан Пасічний;

по 20 дол. — Дарія і Михайло Лашин, Анастазія і Михайло Бойцун, інж. Мирон і Богданна Осадца, Іван і Софія Головка, Галина Костюк, інж. Ігор і Дарія Сеник, Ірена і Петро Плис, Уляна Коропей, Марієн і Фріда Гуль, Мирослава і Іван Грибовських, Михайло Матійчин;

по 10 дол. — Надія і Володимир Литвин, Мирослава і Ігор Шіперарль, Леся і Євген Обаренець, Андрій Галайдіда, Зенон і Евелин Федорович, Степан Шелкевич, інж. Андрій і Ірена Турчин, Анна і Ярослав Семкович, інж. Макар і Дарія Коланяця, Марія і Михайло Глушок, Йосиф і Марта Ясіф, Люба Гоянюк, Емілія Панасюк, інж. Роман Гуляй, д-р Лариса Онишкевич, інж. Мирослав і Піда Кіржецькі, інж. Орест і Леся Сеник, інж. Іван і Надія Гафткович, д-р Зенон і Марія Городиські, Катерина і Петро Вознях, Володимир Марквенч, Юстина Надрага;

по 5 дол. — Анна Мацканич, С. Гуполовська, Сильвестер Петруняк, Марія Савула, Ольга Надрага;

3 дол. — Анна Сидор.

Разом ..... 1 148 дол.

Переведенням збірки займались:
Ольга Дубик, Віра Сендзік, інж. Борис Гуляй, Дарія Кузик.

...З ПОРОГА СМЕРТІ...
ПИСЬМЕННИКИ УКРАЇНИ — ЖЕРТВИ СТАЛІНСЬКИХ РЕПРЕСІЙ

Упорядник О. Г. Мусієнко - Редактор В. Ф. Гужва
Художник О. І. Ящун

Київ, видавництво „Радянський письменник", 1991, друком Книжкової фабрики „Жовтень", стор. 494. Тверда оправа, ціна 30 дол.

У книзі вперше поіменно названо письменників України, які стали жертвами сталінського терору. Вивчення архівів КДБ дозволило документально розкрити методику і механіку політичних процесів над творчою інтелігенцією на Україні у довоєнний і повоєнний період. Книга ілюстрована документами із судово-слідчих справ, що зберігаються в архівах.

Можна набувати у книгарні „Свобода"
Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані доплатити до ціни 6% продажного податку.

Лідія Шульга та донька Галина Завадович. Була виставка деяких картин мистця Іллі Шульги та дуже імпозантний автопортрет.

Покійний Лев Биковський багато спричинився до пожвавлення культурного життя українців у Денвері. У 20-ліття діяльности групи УВАН видав брошуру „20 літ науково-організаційних зусиль на заході ЗСА, 1954—1974". Денверська громада втратила одного з найбільш шанованих та улюблених її членів.

Інж. Теодор Крепив'янський накреслив сильветку св. п. Миколи Антоненка — довголітнього та жертвенного парафіянина нашої церкви. Покійний народився в селі Стеблів на Київщині. Пережив багато митарств за життя. Коли оселився у Денвері, працював багато праці для української православної парафії. Належав до організації Українських Військових Ветеранів та до Товариства Прихильників УНР у Денвері. Щедро жертвував на українські цілі: на бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі, СКВУ та наукові товариства. Помер 3-го грудня 1993 р.

Отець прот. Григорій розповів, що рік тому відпроваджував Лева Биковського в останню дорогу, відправляв чин похорону. Тепер припало йому відправляти Панахиду у річницю смерти. Добре, що включено ім'я новопреставленого Ми коли і пом'янули його на Панахиді та трапезі. Отець Григорій закликав всіх парафіян допомагати один одному та всім потребуючим і завжди пам'ятати про Україну.

З ініціятиви Надії Вінич проведено збірку на потреби УВАН замість квітів на могилу Лева Биковського. Зібрано 160 дол. Молитвою та відспіванням „Вічної пам'яті" закінчилася поминальна трапеза.

М. К.

Св. п. Лев Биковський

Діпимося сумною вісткою, що 13-го лютого 1993 року в шпиталі університету Роберт Вуд Джонсона в Ню Бранзвік, Н. Дж. відійшов у вічність на 82-му році життя

бл. п.
Дмитро Т. Плавань

Залишив у смутку:
доньку — АНТОНІНУ ЯСІМОВСЬКУ в Україні

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 27-го лютого 1993 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПОХОРОН відбувся у похоронному заведенні Де Бов-Лебер в Джексоні, Н. Дж.

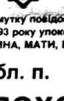

У глибокому смутку повідомляємо, що 24-го лютого 1993 року упокоївся в Бозі
наша улюблена ДРУЖИНА, МАТИ, БАБЦЯ І БРАТАНКА

бл. п.
АННА ПОХОЖАЙ

ПАРАСТАС буде відслужений в понеділок, 1-го березня 1993 р. в год. *7-ій веч.* в похоронному заведенні Насевичів, при Франклін і Бровн вулицях.

ПОХОРОННІ обряди у вівторок, 2-го березня 1993 р. почнуться Панахидою в похоронному заведенні в год. 9:30 ранку;

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ в год. 10:00 ранку в катедрі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії. Тілені останки будуть поховані на українському цвинтарі св. Марії.

Горем прибиті:
чоловік — ГРИГОРІЙ ПОХОЖАЙ
донька в Німеччині — АДЕЛЬТРАВД ТРЕЧ з родиною
братанок в Україні — ЯРОСЛАВ ПОХОЖАЙ з родиною
братанок в Україні — ДМИТРО ПОХОЖАЙ з родиною.

Діпимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що у вівторок, 9-го лютого 1993 року в Монтреалі по довгій недузі відійшов у вічність на 81-му році життя
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ДІДУСЬ

бл. п.
ВАСИЛЬ БРОДОВИЧ
народжений у Боднарові, Івано-Франківська область,

Залишені в глибокому смутку:
дружина — НАТАЛІЯ
дочки — ГАЛІЯ з мужем ЮРІЄМ КОТОВИЧЕМ і дітьми ОКСАНОЮ, МАРІЧКОЮ, РОМАНОМ і ДАРУСЕЮ
— ОРИСЯ з мужем ВОЛОДИМИРОМ ЄЛИСЄВИМ і дітьми АДРІЯНОМ і НЕСТОРОМ
— МИРОСЯ з мужем ПАВЛОМ ГОРІЄМ і дітьми ЮРІЄМ, ОКСАНОЮ І ІВАСЕМ
брат дружини — ВОЛОДИМИР ПЕНДЮК з дружиною і дітьми
сестри в Україні — РОЗАЛІЯ, АННА і КАТЕРИНА з дітьми і внуками в Боднарові і в Карагінді, Казахстан
сестра дружини — ІРИНА і брат дружини — СЛАВКО з дітьми і внуками у Львові
і дальше родина в Україні.

ПОХОРОН ВІДБУВСЯ 12-го лютого 1993 р. в українській католицькій церкві св. Михаїла в Монтреалі.

Вічна йому пам'ять!

Майбутнє подружжя

Марія Олександра Коваленко і Богдан Рептак.

Марія Олександра Коваленко і Богдан Рептак заручилися 1-го лютого 1993 року.

Марія походить з Говел, Н. Дж., і прожила більшу частину свого життя в Ню Джерзі на побережжю моря. Богдан походить із Золочева, Львівської области в Україні.

Після смерти її батьків Марію виховували її бабуся і дідусь, Марія і Василь Татаренки. Батько Богдана, Василь, проживає в Золочеві.

Обоє працюють в Джерзі Сіті. Марійка затруднена в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу, а Богдан працює в українській кредитівці „Самопоміч".

Вінчання відбудеться 1-го травня ц. р. Молодій парі бажаємо многая літа!

Юрій Рептак

Сергій Бубка на висоті...

Сергій Бубка з Донецька, Україна, взяв участь вже в двох легкоатлетичних змаганнях у Франції і в обидвох у стрибку з жердиною здобув перемоги. У других змаганнях, що відбулися в місті Лієвін, Бубка не тільки виграв, але і встановив черговий 33-ій рекорд, в тому числі 17-ий у закритому приміщенні, подолавши висоту 20 фітів 1 3/4 інча (понад 6 метрів). Другим вийшов Родіон Гатаулін з Росії, його осяг 19 фітів 8 1/4 інча.

Згідно з календарем цьогорічних виступів, Бубка має перед собою змагання в Донецьку, Сан Себастіяні (Еспанія), в Берліні, Гренобліі (Франція) та на світовому чемпіонаті в Торонто.

Своїм довгим ланцюгом рекордів Сергій здобув собі незвичайну увагу світової преси, радіо і телевізії, через які він дуже вдало популяризує ім'я тепер уже незалежної України. Кожна поява Сергія Бубки в будь-якій країні привертає увагу армії журналістів світу. Так було і цим разом в Лієвіні, де Сергія облягали сотні репортерів, завдаючи йому стільки ж запитань. На запитання одного з канадських репортерів, що цікавився, чи Бубка буде учасником світового чемпіонату з легкої атлетики в Торонто, Сергій „дипломатично" відповів, що минулого року мав проблему з правою ногою. „Тепер докучає мені ліва нога, яку підліковую. Я мушу вважати, — сказав Сергій, — бо не хочу мати довгого сезону". Інші репортери далі пробували дістати пояснення про невдачу Бубки на барселонській Олімпіяді. „По Барселоні треба забути, — відповів Сергій. — Я очевидно чувся погано. То не була справа бажання, я зробив все для здобуття перемоги, але змагання на Олімпіяді проходять одного дня і в ньому якраз я затратив свій ритм".

І все таки, більшість спортових журналістів одностайно стверджують, що найближчим часом Бубка, при нормальних обставинах, не має в цій ділянці спорту поважного суперника.

Ще напередодні Нового року з Сергієм відбула розмову кореспондентка київської „Спортивної газети" Людмила Радченко, в якій український спортовець, між іншим, сказав: „...Щодо планів на сезон-93, я розпічну змагання під дахом 7-го лютого ц. р. При умовах, що не підведе здоров'я і спортова кондиція, візьму участь в чемпіонаті світу у приміщенні. Щодо зустрічі Нового року, як усі люди — буду вдома з сім'єю. Додам до цього лише, що „вдома" — це і справді вдома в Донецьку. А оскільки йдеться про тренувальний процес, то, зрозуміло, і бажання відпочити в затишку рідної хати, без зайвого галасу і втомлюючої уваги сторонніх, від чого немає спасіння ні за кордоном, ні в Донецьку. Не думаю, щоб людина, на рахунку якої за три десятки рекордів світу, останній з яких встановлено рівно через тиждень після провалу на Іграх у Барсельоні, потре бувала якогось алібі або підтвердження власних можливостей..."

Треба пригадати, що за свої виступи Бубка дістає фінансові нагороди і додатково, коли встановить новий рекорд, кількадесят тисяч долярів премії. Варто теж нагадати, що значні суми з тих грошей Сергій призначує на ремонти, вдер жання і будови спортових баз в Донецьку, для дітей і юнацтва. Свого часу Бубка „відкрив таємницю" світовим кореспондентам про факти грабежів, що їх чинили спортові політруки за часів СССР, забираючи його премії до Москви. Тепер незалежна Україна, і Бубка сам розпоряджається своїми заробленими гріш ми.

Крім Бубки на початку лютого ц. р. гарних успіхів добилися теж українські легкоатлетки. Взявши участь в міжнародних змаганнях в закритому приміщенні в столиці Швеції Стокгольмі, Лариса Бережна здобула перше місце в стрибку в довжину — 22—7, Єлена Хлопотнова вийшла в цій же конкуренції другою — 22—1 1/2.

Треба сподіватися, що делегатура УСЦАК Канади і всі українська громада в Торонто належно приготують збірну легкої атлетики незалежної України в Торонто, чим, без сумніву, в немалій мірі причиняться до дальшого відродження спорту в Україні та підсилять дух цих спортовців — якнайкраще репрезентувати свою Батьківщину на міжнародній арені.

О. Твардовський

Кого ж слухати — спікера чи президента?

У зв'язку з футбольним турніром, що його організував В. Колосков — президент футбольної Федерації Росії в Москві у закритому приміщенні, виникли в Україні контроверсійні дискусії. Як ми вже повідомляли, футбольна Федерація України на чолі з її президентом Віктором Банниковим заборонила українським клюбам брати участь в цьому турнірі. В основному йшлося про футбольний клюб „Таврія" Симферополь з Криму, яку саме Колосков хитромудро запросив до участи, щоб таким чином роз'ятрити напружені відносини між населенням Криму і України. Незважаючи на дозвіл, що його „уділив" голова Верховної Ради Криму, „Таврія" остаточно не поїхала до Москви.

І ось під вищезазначеним заголовком появився лист у київській „Спортивній газеті", ч. 10, в якому Микола Терен з Херсону, писав: „Мене здивувала інформація про проведення у Москві в місцевих „стодолах" Кубка чемпіонів СНД і про участь у ньому сімферопільської „Таврії". Навіть, скоріше, не інформація, а галас, який здійнявся навколо кримчан. Але що ж ми роздмухуємо? Ми всі знаємо, що керівництво ФІФА не підтримує турніри великого футболу на синтетичних полях через великий травматизм серед футболістів... До того ж про престиж цього турніру говорить і те, що фінал проводиться не в „Олімпійському", а в манежі ЦСКА. Про те, як там було, а Колосков діє з далеким прицілом, поперше, продемонструвати керівникам ФІФА і УЕФА доцільність проведення великого футболу в „парниках". Подруге, через такі турніри та їм подібні спробувати затягти учасників до якоїсь спілки. Потретє, показати всім учасникам турніру, що вони неспроможні розвивати свій національний футбол у себе без „допомоги" старшого" брата. Тобто, роблячи висновок, можна сказати, що ця акція з проведення турніру має політичне забарвлення. Та це й не дивно. Футбол майже завжди був частково великої політики. Тому „Таврія" і виявилася інструментом у грі політиків". На закінчення Терен відзначив, що все таки голова ВР Криму порозуміється з В. Банниковим, який є президентом футбольної Федерації, а не якийсь там спікер і таки Федерація завідує футболом, а не Верховна Рада Республіки Крим.

„Я особисто повністю підтримую Віктора Банникова, — пише інший автор, Віктор Гончаровський, з Шостки. — Чи можуть бути якісь стосунки з Колосковим, який наробив чимало шкоди українському футболу? — закінчив свій допис цей автор.

Подав (от)

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Українські...

(Закінчення зі стор. 1)

рачинська, що впродовж 22 років безперебійно підготовляла кожне число журналу, а сама недавно відзначала своє 90-річчя. Повна енергії та живучості почесна голова СУА Лідія Бурачинська з радістю погодилася бути присутньою на цьому святкуванні. Крім цієї найбільше заслуженої для „Нашого Життя" редакторки, буде ред. Уляна Любович, яка двічі сповняла це важке завдання — від 1973 до 1985 року, а відтак від 1986 до 1990 року. Від того часу редактором є І. Чабан, а англомовну частину веде від 70-их років М. Бачинська.

Наші гості згадують ще також інших редакторок журналу в минулому, а це його першу редакторку Кля вдію Олесницьку в роках 1944 — 1945 і покійну голову СУА Олену Лотоцьку, що працювала в ньому від 1946 до 1950 року. В роках 1985 — 86 журнал редагувала молода українська журналістка Ольга Лісківська. Англомовну частину спершу опрацьовувала св. п. Мелянія Мілянович.

Стільки про тих, що працювали над поквою того органу СУА. Коли йдеться про його зміст, то від першого повного числа (перед 1944 роком це була лише сторінка у щоденнику „Америка") поміщувано вісті з централі СУА, актуальний матеріял з жіночого руху, як також сторінку харчування, а відтак і сторінку для дітей.

Сьогодні — хоча цей матеріял завжди далі поміщується, але як підкреслює ред. І. Чабан, є багато цікавого нового матеріялу з України, а заступниця головної редактора журналу „Жінка" (колись „Радянська Жінка") Людмила Шушуріна постійно допису є до „Нашого Життя". Також на організаційних сторінках журналу є паралельно інформації про СУА і про жіночі організації в Україні.

В. Бачинська звертає увагу, що англомовна частина „Нашого Життя" тепер також дуже важлива тому, що її читають молодші віком членки СУА та ті, які не знають добре української мови, а цікавляться українськими традиціями, обрядами та українським життям.

Питаємо про кількість і якість допису вачів в загальному і наші гості в унісон підкреслюють, що коли йдеться про дописувачів *немає ніякої дискримінації* с між ними так мужчини, як і жінки.

Нас цікавить спосіб і кіль кість передплат і тут довідуємося, що „Наше Життя" появляється в 4,000 примірників, але наклад збільшується тепер помітно у зв'язку із читачками з України. Для них, звичайно, передплачують цей журнал знайомі або рідні в ЗСА, а передплата для висилки коштує 30 дол. річно, коли члени СУА і передплатники із ЗСА платять 25 дол. річно.

З повним подивом приймаємо до відома, що, як заявляють наші гості, кожна членка СУА мусить передплачувати цей свій журнал навіть коли в одній родині є більше членок, як одна, а коли комусь журнал не потрібен, можна передати свою передплату для незаможних „бабунь" або рідних в інших країнах.

Передплати — це підстава існування того журналу і його втримання залежне виключно від фінансів. Тому тепер, у 50-річчя його існування, членки СУА стараються в різні способи додаткового своєму органові для дальшого розвитку.

Як інформують організаторки з Окружної Управи, що перші будуть відзначувати 50-річчя, вони шукатимуть за спонзорами, які усі будуть відзначені. Спонсорство може бути або індивідуальне, або відділами СУА, а уфундування одної сторінки коштує лише 250 дол.

Н. Савчук і В. Бачинська є моторами пляновано бен кету, надіються, що українська громадськість великого Ню Йорку щиро відгукнеться на їхній почин, а наші редакторки з вдячністю підкреслюють, що для них зрозуміння для журналу та відгук читачів є найкращою подякою за їхню працю.

На закінчення нашої розмови просимо ще І. Чабан поділитися з нами іменами тих, які працюють для „Нашого Життя". Це мовний редактор Роман Юревич, адміністратор журналу Наталія Дума і члени редколегії: Любов Волинець, Христя Навроцька, Іванна Ратич, Іванна Рожанковська, Ольга Руденська, Марія Савчак (голова СУА) і Тамара Стадниченко-Корнелі сон.

50 років існування місячника „Наше Життя" — це дата гідна відзначення, тож пишемо з приємністю ці рядки і надіємося, що святкування в Ню Йорку дадуть почин до інших подібних імпрез, яких завершенням повинна бути вже недалека XXIII Конвенція СУА з відповідною для цього програмою.

Вже вийшло...

(Закінчення зі стор. 1)

щем з Верховної Ради, з Патріярхом Мстиславом). Появляються загальні статті, наприклад, Євгена Сверстюка про „Духові джерела відродження", чи стаття Ігоря Терети „Чи була Україна державою?" В кожному числі також є дещо зі сторінок історії Пласту, про пластунів у Визвольних Змаганнях, в УПА (наприклад, про пластунів Стрия у 1938 —44 роках); також знаходимо специфічно пластові інформації про побудову Пласту, новини про Пласт в Україні. Є інформації про угоду управи міста Львова із Пластовою Станицею Львова, що пластуни мають піклуватися національним прапором на Високому Замку, Оперному театрі, станції, летовищі та міській ратуші.

Інформується про відновлення в Україні святкувань „Дня Матері" у травні (як це було ще перед Другою світовою війною). Є новинки про Пласт у світі. Деякі матеріали передруковані із пластових видань в діяспорі, тому що інформації актуальні і сьогодні, але не є доступними в Україні.

Журнал можна передплачувати за 24 дол. на рік (в Канаді 29 дол.), летунським поштою. Замовлення і чеки можна висилати до д-ра Юрія Слосарчука: DR. George Slusarczuk, 53 Bayberry Drive, Montroe, N. Y. 10950.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

НАТАЛЯ СТЕФАНІВ член УНС Відд. 376-го т-ва ім. Лесі Українки в Ошаві, Онт. померла 13-го жовтня 1992 року на 68-му році життя. Нар. 1904 року в Микитинцях, Україна. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку сина Гната, дочок Ольгу Гвоздяковську, Дарію Коластко і Віру Стефанів з їхніми родинами, братів і дальшу родину в Америці і в Україні. Похорон відбувся 17-го жовтня 1992 року на цвинтарі св. Марії в Абінгтон, ПА.

Вічна їй Пам'ять!

Петро Тарнавський, секр.

ІВАННА ГУМІНЯК —учителька, член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл. померла 15-го жовтня 1992 року на 79-му році життя. Нар. 1913 року в повіті Мостиська, Україна. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку мужа Михайла; дочок — Наталію в Ірвінґ Мґукуш з мужем Ігорем і внуком Даніілом, сестру Ярославу Зорич в Торонто і Женовію Довган в Україні; родини: Малецьких, Ветерфальків, Кемпарників Менцінських. Похорон відбувся 19-го жовтня 1992 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна їй Пам'ять!

С. Голяш, секр.

ФРАНЦЕСКА БАНАС член УНС Відд. 354-го Т-ва „Згода" в Омаґа, Небраска померла 27-го вересня 1992 р. на 68-му році життя. Народилася 28-го грудня 1924 року в селі Токарниця, Україна. Членом УНС стала 1978 року. Залишила у смутку мужа Стефана, сина Стефана з дружиною Кетлін, трьох внуків, трьох братів та одну сестру; ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 30-го вересня 1992 року на цвинтарі св. Марії Магдалини в Омаґа, Небраска.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Вівтик, секр.

АНТОНІНА САПІГА член УНС Відд. 32-го Т-ва ім. Олеся Олесницького у Філядельфії, Па. померла 27-го серпня 1992 року на 70-му році життя, Нар. 1922 року в Києві, Україна. Членом УНС стала 1972 року. Залишила у смутку мужа Михайла, доньок Надію, синів Йосифа і Стефана і внука Миколая. Похорон відбувся 1-го вересня 1992 року на цвинтарі св. Марії — Факс Чейс, Філядельфія, Па.

Вічна їй Пам'ять!

В. Яців, секр.

АННА ГОЛОВАТА член УНС Відд. 464-го Т-ва ім. Лесі Українки в Ошаві, Онт. померла 30-го вересня 1992 року на 88-му році життя. Нар. 16-го квітня 1904 року в Україні. Членом УНС стала 1958 року. Залишила у смутку сина Івана з дружиною Фіоменою, доньку Ірені Мекавой з мужем Патриком, невістку Ольгу, внуків і правнуків. Похорон відбувся 3-го жовтня 1992 року на цвинтарі св. Григорія в Ошаві, Онт. Канада.

Вічна їй Пам'ять!

Микола Хомин, секр.

МИНА БАРЛІТ член УНС Відд. 238-го Т-ва ім. Євгена Коновальця в Бостоні, Масс. померла на 34-му році життя. Членом УНС стала 1972 року. Залишила у смутку маму Еллен, сестру Віру і брата Филипа. Похорон відбувся 27-го листопада 1992 року на цвинтарі Мт. Гоп в Джамейка Плейн, Масс.

Вічна їй Пам'ять!

Анна Ремик, секр.

ЕВА ГАЧЕЛ член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ" у Форд Сіті, Па. померла 6-го листопада 1992 року на 75-му році життя. Нар. 1917 року у Форд Сіті, Па. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку мужа Роланда, сина Михайла і Евелин. Похорон відбувся 9-го листопада 1992 року на католицькому цвинтарі у Форд Сіті, Па.

Вічна їй Пам'ять!

Михайло Турко, секр.

МИХАЙЛО КРУПКА член УНС Відд. 20-го Т-ва „Згода" у Ворден, Мнш. помер 30-го липня 1988 року на 75-му році життя. Нар. 25-го грудня 1912 року в Колдридж, Огайо. Залишив у смутку дружину Марію, сина Роберта і доньку Христину Арсонсон. Похорон відбувся 3го серпня 1988 року, на цвинтарі Св. Гробу в Сайтфілд, Мнш.

Вічна Йому Пам'ять!

Р. Куропась, секр.

Д-р ЮРІЙ КИЩАКЕВИЧ член УНС Відд. 53-го в Піттсбурґу, Па. Нар. 1918 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стає 1961 року. Залишив у смутку дружину Татіяну, сина Романа і дочку Христину. Похорон відбувся 15-го серпня 1992 року на укр. кат. цвинтарі Пресвятої Трійці в Карнегі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ

7-го БЕРЕЗНЯ 1993 р.

Сиракюзи, Н.Й. Звичайні річні загальні збори Т-ва „Українська Січ" 39-ий Відділ, о год. 2-ій по пол. в малій залі УНДому. Якщо не явиться число членів вказане статутом, загальні збори відбудуться з півгодинним спізненням. Проситься членів взяти участь. Місячні збори відбуваються кожної першої неділі місяця о год. 1-ій по полудні, впла та членських вкладок від год. 11-ої до 1-ої по полудні. — Управа.

ПРАЦЯ

Пошукуємо ЖІНКУ до домашньої праці — варення конечне. 2 дорослі особи.

Тел. 1-215-377-5824

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник

(908) 647-7221 ■ (908) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ. МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВИНТАРЯХ В ЗСА.

НА ПРОДАЖ

На Україні продається **ПРИВАТНИЙ БУДИНОК** у місті Донецьку. Ділянка 6 соток, має новий кам'яний будинок, 4 кімн., з усима вигодами, газове опалення, телефон. Також кам'яний флігель, з усима вигодами та господарчі будови, город, квітник, криниця. Телефонувати: **(513) 563-7138**

ДО ВИНАЙМУ

FOR RENT

5 rooms in 2 family house, with heat ortd water included in Country

Village oreo, Jersey City, N.J.

Tel.: (201) 434-6794 or

(908) 561-0646

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ПУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y.10009 (212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1605 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

Леонід Глібов:

КВІТКОВЕ ВЕСІЛЛЯ

АЛЕГОРИЧНИЙ ЖАРТ

Для дошкільного віку

Редактор — І.Т. Бойко; художник — О.О. Мамаєва

Видавництво дитячої літератури „Веселка". Київ, 1992 з друкарні Харківської книжкової фабрики „Глобус". стор. 16. Ціна 1.50 дол з пересилкою

Можна набувати у книгарні Свободи

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку

ПІШОВ КОТИК НА ТОРЖОК

Білоруські народні дитячі пісеньки, загадки, скоромовки

для дошкільного віку

Упорядкування та переклад з білоруської Тамари Коломиець.

художник — Олександер Орловський

Київ, видавництво дитячої літератури „Веселка", 1992, з друкарні республіканського виробничого об'єднання „Поліграфкнига". стор. 32 Ціна 2.00 дол

Можна набувати у книгарні „Свободи"

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку

НАЙНОВІШІ ВИДАННЯ

Ігор Калинець НЕВОЛЬНИЧА МУЗА	$18.75
Атена Пашко: НА ВІСТРІ СВІЧКИ	$ 6.75
Д-р Степан Галамай: БОРОТЬБА ЗА ЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ 1929-1989	$25.00
Юрій Луцький ЛИСТУВАННЯ З ЄВГЕНОМ СВЕРСТЮКОМ	$ 6.75
Дмитро Нитченко ЛИСТИ ПИСЬМЕННИКІВ Багряний, Винниченко, Гайдарівський, Гак, Галан, Гжицький, Кобець, Самчук	$ 7.50
Володимир Максимович: СПОГАДИ КОЛИШНЬОГО ВОЯКА УПА	$ 2.00
Олена Лукаш СТЕЖКАМИ ДИТИНСТВА — про голод в Україні	$ 7.50
Дарія Рихтицька ШОВКОВА КОСИЦЯ	$10.00
Ірина Сеник БІЛА АЙСТРА ЛЮБОВИ	$40.00
Юрій Михайло Цегельський: ЗАГА РОДУ ЦЕГЕЛЬСЬКИХ І РОЗПОВІДЬ ПРО КАМІНКУ СТРУМИЛОВУ	$50.00

Замовлення враз з належністю слати на адресу

UKRAINSKA KNYHARNIA

4340 Bernice, Warren, Mich. 48091, U.S.A.

Телефон: (313) 754-0576

Політико-адміністративна мапа України: мірило 1:2000000, „Мапа ЛТД", Київ, 1992 р. Розмір 20x29 інч.	Ціна $6.00	Пересилка $2.00
Тваринний світ України: мапа, „Мапа ЛТД", Київ, 1992 р. Розмір 22x31 інч.	$5.00	$2.00
Українці: Східна діаспора: атлас, „Мапа ЛТД", Київ, 1992 р.	$10.00	$1.00
Личаківський цвинтар: схема, „Мапа ЛТД", Київ, 1992 р.	$1.00	$0.35
Ми любимо Україну: поштівка, „Мапа ЛТД", Київ, 1992 р.	$0.50	$0.50

Можна придбати в книгарні „Свобода"

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити 6% продажного податку.

НАСТУПНІ ВІДПРАВЛЕННЯ ПАЧОК: 23 БЕРЕЗНЯ і 12 КВІТНЯ

ШВИДКА ДОСТАВА ПРЯМО В РУКИ ОДЕРЖУВАЧА НА УКРАЇНІ!

$1.65 за фунт і дешевше - 5% знижка для організацій

ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ - дзвонити до Олени:

201.340.1260

ТрансУкраїна

TransUkraine Shipping Services